

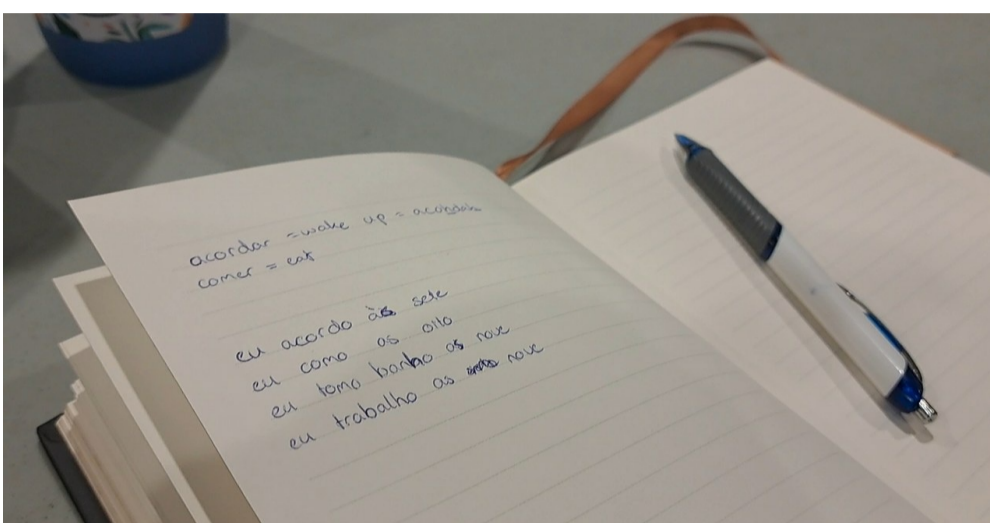
Met vallen en opstaan

Hallo lieve lezer!

Elke keer dat ik mijn nieuwsbrief ga schrijven, is dit het lastigste punt: hoe begin je zo'n nieuwsbrief eigenlijk? Je wilt het liefst elke keer net iets anders beginnen, zodat het niet saai wordt. Er valt genoeg te vertellen, dus als je eenmaal begonnen bent gaat het prima. Maar zeggen ze niet dat alle begin moeilijk is? De afgelopen maand zijn er heel wat momenten geweest dat 'het begin' moeilijk of spannend was, maar dat het gewoon wat tijd nodig had. Dus, nu we zijn begonnen met deze nieuwsbrief, laten we 'beginnen' met de rest!

Omdat een groot deel van de basis Braziliaans is én ik in juli naar Brazilië hoop te gaan, ben ik samen met een paar anderen begonnen met Portugees leren! Eén van de Mission Builders (vrijwilligers die de basis helpen met allerlei praktische dingen zoals onderhoud van de tuinen, schoonmaken etc.) is lerares Engels en Portugees en geeft nu op de basis één keer per week les voor wie dat nodig heeft.

(Braziliaans) Portugees heeft weer andere klanken dan ik gewend ben in de talen die ik tot nu toe geleerd heb, dus af en toe is dat best lastig. Maar de uitdaging van het leren van een nieuwe taal is weer leuk, en ik vind het ook een hele mooie taal! Het helpt wel dat ik sommige woorden herken uit het Frans, Spaans of zelfs Nederlands, wat het leren een stukje makkelijker maakt. Op dit moment ligt de grootste uitdaging dus in uitspraak. Maar ik zie er naar uit om nieuwe dingen te leren! Ik weet niet hoever ik gevorderd zal zijn tegen de tijd dat we naar Brazilië gaan, maar ik weet ook dat een paar kleine woordjes al een heleboel kunnen doen als het gaat om verbinding leggen met anderen.

Ook in evangelisatie waren er veel nieuwe dingen in de afgelopen maand. Deze foto is gemaakt op Venice Beach. Een groep van onze basis gaat daar wekelijks heen om met mensen te praten, maar de afgelopen maand zijn we daar een keer naartoe geweest met een grote groep mensen om op een super ontspannen manier te evangeliseren. We hebben een volleybalnet opgezet, hebben hotdogs gegrild en nodigden mensen uit om met ons mee te doen. Zo kwamen we op een heel simpele

manier met mensen in gesprek. Niet alleen voor ons was dat ontspannen, maar ook de mensen met wie we hebben gepraat waren snel op hun gemak.

Evangelisatie in Hollywood was ook weer gaaf! Op één maandag mocht ik met twee DTS studenten de straat op gaan op Hollywood Boulevard. Voordat we begonnen, gingen we bidden om God te vragen wie we mochten ontmoeten. Beide studenten kregen een visioen van iemand die we zouden ontmoeten die middag. Eén van de studenten had het gevoel dat we iemand zouden ontmoeten in een soort gallerij, de ander kreeg het gevoel dat we iemand zouden ontmoeten met een blauwe hoodie van een bepaald merk. We kwamen halverwege die middag langs een juwelier waar allerlei kunst tentoongesteld werd. Het zag er precies zo uit zoals de student had gezien in haar visioen, en de man die daar werkte vond het geweldig dat we daar kwamen om voor hem te bidden! Helemaal aan het einde van de middag kwamen we een meisje tegen van een jaar of 7 met een blauwe hoodie, precies van het merk wat de andere DTS student had gezien. Haar familie was atheïst maar vond het geweldig dat we voor haar wilden bidden. Ook ontmoetten we die middag Premashesh in één van de winkels op Hollywood Boulevard. Het was eerst lastig om contact met hem te leggen maar zodra we hem vertelden dat Jezus van hem hield, veranderde hij compleet. Ik zal hem zeker vaker opzoeken voor evangelisatie.

Diezelfde week mocht ik voor het eerst straatevangelisatie leiden in onze buurt. Dat vond ik echt ontzettend spannend! Ik voelde dat het goed was om naar het park te gaan hier in de buurt, en we hebben daar meerdere goede gesprekken gehad! Dat was heel erg bemoedigend.

Diezelfde avond werd het even erg lastig om vast te houden aan die bemoediging. Het was donker, het regende, maar ik was uitgenodigd om een spelletje te komen spelen in een ander gebouw. Ik vergat dat we zandzakken op de grond hebben liggen om water uit de gebouwen te houden, struikelde en viel hard met mijn linkerarm gestrekt. Om de flinke schaaftwond op mijn knie maakte ik me geen zorgen, maar mijn schouder deed ontzettend veel pijn en ik kon mijn arm nauwelijks meer bewegen. Toen ik voor de zekerheid de voorwaarden checkte van mijn reisverzekering om te zien hoe lastig het zou zijn om naar het ziekenhuis te gaan, kwam ik erachter dat ik niet meer verzekerd was omdat ik geen zorgverzekering meer heb in Nederland. Door de pijn, de onzekerheid van wat er met mijn schouder aan de hand was en doordat ik nu niet naar het ziekenhuis kon zonder mezelf flink in financiële problemen te brengen, had ik die avond en de volgende dag flink last van heimwee. Inmiddels heb ik wat adviezen van meerdere mensen gekregen die ervaring hebben met schouderblessures en weet ik dat het mogelijk is dat mijn schouder even uit de kom is geweest en direct weer is teruggeschoten, en ik daarbij wat spieren heb verrekt en mogelijk heb gekneusd. Inmiddels gaat het dus al een stuk beter en kan ik mijn arm al beter bewegen. Ik ben er nog niet helemaal, maar ik merk elke dag verbetering! Daarnaast heb ik gelukkig een verzekering kunnen vinden die speciaal is opgezet voor mensen die hier komen op een visum. Dat geeft ook een heleboel rust. Ik hoop het niet nodig te hebben, maar mocht er iets gebeuren, dan weet ik nu dat ik naar een dokter kan gaan!

Doordat ik vanwege de blessure niet mee kon voor evangelisatie in de buurt vorige week vrijdag, had ik de kans om een kijkje te nemen bij het aanbiddingsteam die middag. Ik ben meteen verwelkomd in het team en mocht afgelopen maandag meezingen bij onze tijd van aanbidding. Komende maandag mag ik wéér meedoen, en dit keer mag ik een paar liedjes leiden! Dat vind ik ontzettend spannend (ik heb geen goed gevoel voor timing en dat is toch best wel belangrijk) - maar hoe zeiden ze dat ook al weer? Alle begin is moeilijk? :)

Al met al gebeuren er dus een heleboel leuke, spannende en nieuwe dingen. Vooral in Los Angeles is er altijd wel wat te doen, en zoals je vast wel hebt meegekregen is één van die dingen in de afgelopen maand de uitreiking van de Oscars! Het Hollywood Prayer Network, waar we als basis al langer contact mee hebben, organiseerde in Hollywood een feest om samen de Oscars te kijken op een groot scherm, om elkaar samen te ontmoeten, maar ook om te bidden voor de mensen die op het podium komen (of natuurlijk die nét hun Oscar winnen). Het heet nog steeds bizar om hier daadwerkelijk te zijn en deel te kunnen zijn van dit soort dingen. Zowel om alles van zó dichtbij mee te maken, als ook nu eindelijk fulltime in de zending te werken. Pas geleden keek ik tijdens de Bijbelstudie op onze basis nog

om me heen en ik vond het zo bijzonder: hier zijn we dan bij elkaar, allemaal als fulltime zendingen, en dit is ons leven. Dit is waar ik jarenlang van heb gedroomd, en nu mag ik hier zijn!

We hebben de afgelopen week ook verder gesproken over de dromen voor een filmschool hier. We komen in contact met meer mensen die hier ervaring mee hebben, zoeken adviezen, en dromen over hoe we dit alles vorm kunnen geven. We hebben misschien al iemand gevonden die schoolleider kan zijn voor deze school en dat geeft mij rust om meerdere redenen. Ten eerste ben ik nog nooit staff geweest voor de filmschool, dus als we de filmschool zouden opzetten zoals ik die in Canada heb gevolgd, mag ik volgens de regels van YWAM deze school nog niet leiden. Ergens vind ik dat niet erg, want het is best een intensieve school waar heel veel kennis van filmmaken voor nodig is. Ik heb wel kennis op bepaalde vlakken van het filmmaken, maar op andere gebieden heb ik nog heel veel te leren, en het is fijn als iemand anders met meer ervaring dan kan leiden. Daarbij is God ook aan het spreken over zendingswerk verder in de toekomst, en het is fijn om te weten dat ik me geen zorgen hoeft te maken over wat er gebeurt met de filmschool als God mij op een andere plek roept. Maar over die andere plek vertel ik meer in latere nieuwsbrieven, wanneer ik daar meer duidelijkheid over krijg. :)

Dat was alweer een heleboel nieuws voor deze maand. Er gebeurt veel hier en ik ben blij dat ik dat met je kan delen! Dankjewel, dat je hebt meegelezen, dankjewel voor je steun, en dankjewel voor je gebed! Laat me weten hoe ik ook voor jou kan bidden, zodat we samen verbonden blijven!

Tot de volgende keer!
God bless,
Jolinde

Ps.: Oh, bijna vergeten! Omdat mijn Amerikaanse nummer pas nog in gebruik was door iemand anders, heb ik mijn nummer moeten veranderen. Je vindt mijn nieuwe nummer onderaan deze email.

YWAM, of Youth With A Mission, is een wereldwijde christelijke organisatie met als hoofddoel om God te kennen en Hem bekend te maken. Toen de organisatie werd opgericht in 1960, was het de droom van Loren Cunningham, de oprichter, om jongeren wereldwijd toe te rusten in zending. Inmiddels hebben we locaties in bijna alle landen over de hele wereld, werken tienduizenden mensen mee van alle leeftijden, en worden nog steeds mensen toegerust om de zending in te gaan, in alle gebieden van de maatschappij.

Heb je de keuze gemaakt om dit werk in Los Angeles maandelijks te steunen, of heb je vragen? Dan kun je contact met mij opnemen via mijn emailadres, linnevandijk@gmail.com, of via Whatsapp: +1 747 294 7668.

Financieel steunen kan via Stichting Jeugd m.e. Opdracht, NL38RABO0326521062. Vermeld dan in de beschrijving 'Media en Evangelie FP 2250'. Giften zijn hier belastingaftrekbaar. Je kunt ook steunen via PayPal: linnevandijk@gmail.com

Deze e-mail is verzonden aan [{{email}}](#). • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien](#) en [wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u jolinde@ywamla.org toe aan uw adresboek.

